

O kosech – ŘEŠENÍ

1. Podle místa, kde si kosové vybrali své trvalé bydliště, rozlišujeme druh lesní a městský.
2. Lesní kosové jsou daleko plašší než jejich městští příbuzní, dále je o nich známo, že v teplém období u nás v klidu žijí skrytě v nižších patrech lesů a na zimu všichni spořádaně odlétají buď k Atlantiku, anebo do Středomoří.
3. O kosech městských, kteří se už přizpůsobili pobytu v blízkosti lidí, nelze tvrdit, že by byli ve svém konání tak jednotní, do teplých krajů totiž odlétá jen část z nich.
4. Městského kosa, kterému jako všežravci chutnají nejen různé bobule, třešně či borůvky, ale i žízaly, hmyz a různé odpadky či zbytky jídel kolem popelnic, poznáte určitě i podle toho, jak vypadá vedle štíhlejšího kosa lesního nadmíru dobře živěný.
5. Po vrabci je kos druhým nejobvyklejším a nejpočetnějším městským ptákem a jeho výrazný zpěv je jedním z mála zvuků, které dokážou přehlušit dopravní lomoz v ulicích.
6. Mírnější zimy způsobily, že se můžeme se zpěvavými kosími interprety setkat ne pouze od jara do podzimu, ale mnohdy po celý rok.
7. Když se kosovi podaří melodickým zpěvem přivábit samičku, najde si v houští nebo třeba někde na balkoně místo, které je vhodné na stavbu hnízda, a začne budovat domov pro celou ptačí rodinku.

Podle Týdeníku Televize

Zdůvodnění interpunkce:

1. Souvětí obsahuje jednu hlavní větu, do ní je vložena věta vedlejší (připojená vztahným příslovcem *kde*).
2. Souvětí o 4 větách. V1 a V2 jsou hlavní (spojeny bezspojčně, proto se oddělují čárkou). Další v pořadí je vedlejší věta V3 (připojená spojkou *že*) a další vedlejší věta V4 (stejněho druhu a na stejné úrovni jako V3; podřadicí spojka *že* se neopakuje, ale mohla by se doplnit). Věty V3 a V4 jsou spojeny slučovacími *a*. Uvnitř poslední věty se vyskytuje dvojnásobný větný člen *buď k Atlantiku, anebo do Středomoří* – čárka se napíše mezi jeho složky, protože jsou ve vylučovacím poměru.
3. Souvětí o 4 větách, z nichž V1 je hlavní, do ní je vložena vedlejší věta V2 (připojená vztahným zájmenem *kteří*), pak následuje další vedlejší věta V3 (připojená spojkou *že*), poslední V4 je opět hlavní (vyskytuje se v ní příklonné *totiž* – vysvětlovací poměr).
4. Souvětí obsahuje 3 věty. Do hlavní věty V1 je vložena vedlejší věta V2 (připojená vztahným zájmenem *kterého*; ta obsahuje rozvitou skupinu koordinační *nejen různé bobule, třešně či borůvky, ale i žízaly, hmyz a různé odpadky či zbytky jídel kolem popelnic*), třetí V3 je vedlejší.

5. Souvětí má dvě hlavní věty V1 a V2, za nimi následuje vedlejší V3 (připojená vztažným *které*).

6. Po hlavní větě V1 následuje vedlejší věta V2 (připojená spojkou *že*), v ní se vyskytuje dvojnásobný větný člen *ne pouze od jara do podzimu, ale mnohdy po celý rok* (odporovací poměr mezi jeho složkami, proto musí být od sebe odděleny čárkou).

7. V souvětí se střídají věty V1 (vedlejší – spojka *když*), pak V2 (hlavní), opět vedlejší V3, nakonec V4 (hlavní). V hlavní větě V2 se objevil dvojnásobný větný člen se složkami spjatými eventualitním *nebo*, které psaní čárky nevyžaduje (*v houští nebo třeba někde na balkoně*).